

Läsanvisning till Checklista för gränsöverskridande transporter av avfall

Läsanvisning till checklista för tillsyn på anläggning (eller motsvarande) som exporterar avfall ut ur Sverige och/eller importerar avfall in till Sverige. Läsanvisningen samt checklistan riktar sig till Länsstyrelser som utövar operativ tillsyn på gränsöverskridande avfallstransporter. Även kommuner kan använda materialet vid tillsyn över avfallshanteringen enligt miljöbalken. Materialet är en del av Naturvårdsverkets tillsynsvägledning på området.

Innehåll

INNEHÅLL	2
Så här använder du checklisten	3
Allmänna uppgifter	3
Export	4
Om transporten är anmälningspliktig	4
Om transporten är informationspliktig	6
Om transporten är förbjuden/olaglig	7
Import	7
Om transporten är anmälningspliktig	8
Om transporten är informationspliktig	9
Om transporten är förbjuden/olaglig	10
Om mäklare eller handlare anlitas	10
Om transporten är anmälningspliktig	11
Om transporten är informationspliktig	11
Om transporten är förbjuden/olaglig	12
Summering av inspektion	12
BILAGA 1	13

Så här använder du checklisten

Checklisten består av 4 delar. En allmän inledande del, en del om export av avfall, en del om import av avfall samt en avslutande del i de fall en avfallsmäklare eller avfallshandlare är inblandad i gränsöverskridande transporter av avfall.

Förordning 1013/2006 om transport av avfall kommer för enkelhetens skull att benämnas förordningen.

I slutet av checklisten finns även tabeller som kan användas för anteckningar vid tillsynsbesöket.

Allmänna uppgifter

- 1) Datum för inspektion, namn på företag, adress, telefonnummer, organisationsnummer, juridiskt ansvarig, uppgiftslämnare. Det kan också vara lämpligt att anteckna en översiktlig verksamhetsbeskrivning samt ange om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig (under Övriga uppgifter).
- 2) Företag där det uppkommer farligt avfall ska föra anteckningar över den mängd och typ av farligt avfall som uppkommer årligen. Man ska också föra anteckningar om de anläggningar som man transporterar avfallet till (enligt 55 § avfallsförordningen). Enligt 53 § avfallsförordningen ska den som avlämnar avfall kontrollera att transportören har tillstånd till transport, är anmäld eller omfattas av undantag. För att uppfylla dessa krav bör företaget föra en journal över avfallshanteringen. Enligt 2 kapitlet 2 § miljöbalken kan tillsynsmyndigheten kräva att även icke-farligt avfall journalförs.

Den som bedriver anmälnings- eller tillståndspliktig verksamhet där avfall återvinns (inklusive mellanlagring) eller bortskaffas ska föra anteckningar om varifrån avfallet kommer, de metoder för återvinning eller bortskaffande som används, den mängd avfall som återvinns eller bortskaffas årligen och var återvunnet eller bortskaffat avfall lämnas (enligt 54 § avfallsförordningen).

- 3) Om avfall transporteras över gränserna gäller förordning (EG) 1013/2006 om transport av avfall. Gå igenom både export och import av avfall om båda är aktuella. Använd gärna tabellerna i slutet av checklista för anteckningar.
- 4) Företag som fungerar som mäklare eller handlare kan vara inblandade i gränsöverskridande transporter av avfall. En mäklare ombesörjer återvinning eller bortskaffning av avfall på andras vägnar. En handlare köper upp avfall ute på anläggningar för att sedan sälja vidare till olika

mottagare. En handlare eller mäklare kommer alltså inte alltid i fysisk besittning av avfallet.

Var särskilt uppmärksam på detta för avfallsslag som elektronikavfall, metaller, plaster, batterier och skrotbilar

Export

- 5) Alla olika typer av farligt avfall och icke-farligt avfall ska anges.
- 6) Ange mottagare av avfallet samt mottagarland. Ibland kan avfallet tas emot i importlandet av en mottagare som i sin tur skickar vidare till en behandlingsanläggning. Om avfallet transporteras till en behandlingsanläggning som inte är samma juridiska person som mottagaren (t ex om mottagaren är en mäklare eller handlare), notera detta. Ange både mottagare och behandlingsanläggning i dessa fall.
- 7) Typ av behandling avgör om det räknas som återvinning eller bortskaffning. Se bilaga 4 och 5 i avfallsförordningen.
- 8) För att avgöra vilka regler som gäller för avfallet behöver du först veta tre saker, nämligen:
 - vilken avfallsbilaga till förordning 1013/2006 listas avfallet i?
 - till vilket land skickas avfallet?
 - hur ska avfallet behandlas?

Se ytterligare information i bilaga 1 till läsanvisningen. Bilagan är ett utdrag ur Naturvårdsverkets webbvägledning på området. Vi reserverar oss för att bilagan kanske inte alltid är den senaste uppdateringen.

Ibland kan det på plats vara svårt att avgöra vilka regler som gäller. Verksamhetsutövaren ska enligt kunskapskravet i andra kapitlet miljöbalken ha kännedom om reglerna. Om olika tolkningar uppstår går det att utreda efter tillsynsbesöket. Vi hjälper gärna till med vägledning. Även om du är osäker på vad som gäller, kan du fylla i checklistan.

Om transporten är anmälningspliktig

- 9) Enligt artikel 4 i förordningen ska avsändaren anmäla transporten till avsändar- och mottagarmyndigheten. Även transitmyndigheten ska få anmälan.

En anmälan ska göras för varje avfallsslag. Om företaget exporterar flera typer av anmälningspliktigt avfall ska de ha gjort en anmälan för respektive avfallsslag.

Både avsändar- och mottagarmyndigheten ska godkänna transporten. Eventuella transitmyndigheten ger ofta ett s.k. tyst medgivande. Myndigheterna ska ange giltighetsperiod i godkännandet. Om de gett olika giltighetstider gäller det kortaste. Myndigheterna styrker sitt godkännande genom att stämpla, signera och datera anmälningsdokumentet (bilaga 1A till förordningen).

Observera att det är ruta 20 i anmälningsdokumentet (bilaga 1A till förordningen) som används för att styrka godkännandet. Ruta 19 används enbart för att bekräfta att anmälan tagits emot av mottagarmyndigheten. Ofta bifogas dessutom ett skriftligt beslut med ytterligare villkor för transporten.

Om anmälningshandlingar saknas är transporter olagliga enligt artikel 2 p.35 (a) i förordningen. Detta kan vara straffbart enligt Miljöbalken kapitel 29 § 4a p.2.

Vi arkiverar alla anmälningsärenden. Kontakta oss om du vill bekräfta uppgifterna eller om verksamhetsutövaren uppger att dokumenten är försvunna eller dylikt. I dessa fall är det bra att ha diarienummer eller det så kallade SE-numret för den aktuella anmälan.

Se vidare under punkt 16 om transporten är olaglig.

- 10) Enligt artikel 16 i förordningen ska det vid varje enskild transport upprättas ett transportdokument (bilaga 1B till förordningen). Avsändaren är skyldig att göra detta.
- 11) Kopior av transportdokumentet ska skickas in till berörda myndigheter (avsändar-, transit- och mottagarmyndighet) av avsändaren senast tre dagar innan transporten påbörjas.

Dokumentet ska medfölja transporten.

När avfallet har tagits emot av behandlingsanläggningen ska denna bekräfta detta genom att underteckna transportdokumentet (i ruta 18) och sända det till berörda myndigheter samt avsändaren.

När avfallet slutligen behandlats ska behandlingsanläggningen bekräfta detta genom att underteckna transportdokumentet (i ruta 19) och sända det till berörda myndigheter samt avsändaren. Detta ska göras senast ett år från det att avfallet tagits emot.

Detta regleras i artikel 16 i förordningen.

Enligt artikel 20 i förordningen ska dokumenten bevaras i minst tre år räknat från den dag då transporten inleds. Enligt punkt 7.6.6. i bilagan till förordningen om miljöstraffavgifter är miljöstraffavgiften 5 000 kronor om dokumentation och information inte bevarats.

Om transporten är informationspliktig

- 12) Transporter av sådant avfall som inte är anmälningspliktig (och inte förbjudet) är informationspliktig. Se artikel 18 i förordningen. Det innebär att en informationsblankett ska följa med transporten. Blanketten utformas enligt bilaga VII i förordningen. Den som organiserar transporten ska behålla en egen kopia.

Om informationsblankett saknas så är transporterarna att se som olagliga enligt artikel 2 p.35 (g) i förordningen. Organisatören av transporten kan bli skyldig att betala miljöstraffavgift om 10 000 kronor om ett korrekt ifyllt informationsblankett inte medföljer avfallet under transporten. Detta enligt punkt 7.6.5 i bilagan till förordningen om miljöstraffavgifter.

Se vidare under punkt 16 om transporten är olaglig.

- 13) Den person som organiserar transporten, mottagaren och den anläggning som tar emot avfallet ska spara informationsblanketten under minst tre år enligt artikel 20 i förordningen. Enligt punkt 7.6.6. i bilagan till förordningen om miljöstraffavgifter är miljöstraffavgiften 5 000 kronor om dokumentation och information inte bevarats.
- 14) Det ska även finnas ett avtal mellan den som organiserar transporten samt mottagaren. Avtalet ska omfatta en skyldighet för den som organiserar transporten att ta hem avfallet eller återvinna den på annat sätt om transporten är olaglig eller om transporten eller behandlingen inte kan fullföljas som planerat. Skyldigheten omfattar även lagring av avfallet.

Om den som organiserar transporten inte kan göra detta faller ansvaret på mottagaren.

Se artikel 18 i förordningen vad avtalet ska innehålla. Det finns även ett exempel i vår webbvägledning på området.

- 15) För att ta emot avfall behöver behandlingsanläggningen vara godkänd i mottagarlandet (motsvarande vår anmälnings- eller tillståndsplikt enligt FMH-bilagan). Hur detta godkännande ser ut beror på vilka regler som gäller i mottagarlandet. Kontakta oss om du är osäker.

Det är en olaglig transport om informationspliktigt avfall skickas till en behandlingsanläggning som inte är godkänd. Se vidare under punkt 16 om transporten är olaglig.

Om transporten är förbjuden/olaglig

- 16) Om det visar sig att transporter inte är tillåten, bör man samla in så mycket information som möjligt. Att genomföra avfallstransporter ut ur Sverige som är förbjudna kan vara straffbart enligt 29 kapitlet Miljöbalken § 4a p.3, 4, 5, 6, 7, 8 och 9.

För varje avfallsslag som transporterats olagligt ska verksamhetsutövaren redovisa följande uppgifter:

Dokument som visar när transporter ägt rum och när avfallet mottagits t ex fakturor, transportsedlar etc. Uppgifter om transporterade mängder bör framgå av dokumenten.

Namn och kontaktuppgifter på transportör och mottagare.

Om någon mäklare/handlare varit inblandad.

Uppgifter på om det mottagna avfallet har behandlats eller ej.

Kontakta alltid oss när du upptäcker misstänkta olagliga gränsöverskridande avfallstransporter.

Import

- 17) Alla olika typer av farligt avfall och icke-farligt avfall ska anges.
- 18) Mottagaren av avfallet ska antingen ha tillstånd eller ha gjort en anmälan (enligt 5 och 21 §§ förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd samt 46 § avfallsförordningen). Kontrollera att tillståndet eller anmälan omfattar det importerade avfallet.
- 19) Ange avsändare för respektive avfallsslag samt vilket land det skickas ifrån.
- 20) Typ av behandling avgör om det räknas som återvinning eller bortskaffning. Se bilaga 2 och 3 i avfallsförordningen.
- 21) För att avgöra vilka regler som gäller för avfallet behöver du först veta tre saker, nämligen:
- vilken avfallsbilaga till förordningen listas avfallet i?
 - till vilket land skickas avfallet?
 - hur ska avfallet behandlas?

Det är avsändaren av avfallet som är skyldig att göra en anmälan. Anmälningsproceduren startar i avsändarlandet.

Se ytterligare information i bilaga 1 till läsanvisningen. Bilagan är ett utdrag ur Naturvårdsverkets webbvägledning på området. Vi reserverar oss för att bilagan kanske inte alltid är den senaste uppdateringen.

Ibland kan det på plats vara svårt att avgöra vilka regler som gäller. Verksamhetsutövaren ska enligt kunskapskravet i andra kapitlet miljöbalken ha kännedom om reglerna. Om olika tolkningar uppstår går det att utreda mer efter tillsynsbesöket. Naturvårdsverket hjälper gärna till med vägledning. Även om du är osäker på vad som gäller, kan du fylla i checklistan.

Om transporten är anmälningspliktig

- 22) Enligt artikel 4 i förordningen ska avsändaren anmäla transporten till avsändar- och mottagarmyndigheten. Även transitmyndigheten ska få anmälan.
- 23) Både avsändar- och mottagarmyndigheten ska godkänna transporten. Eventuella transitmyndigheten ger ofta ett s.k. tyst medgivande. Myndigheterna ska ange giltighetsperiod i godkännandet. Om de gett olika giltighetstider gäller det kortaste. Myndigheterna styrker sitt godkännande genom att stämpla, signera och datera anmälningsdokumentet (bilaga 1A till förordningen). Observera att det är ruta 20 i anmälningsdokumentet (bilaga 1A i förordningen) som används för att styrka godkännandet. Ruta 19 används enbart för att bekräfta att anmälan tagits emot av mottagarmyndigheten. Ofta bifogas dessutom ett skriftligt beslut med ytterligare villkor för transporten.

Mottagaren av avfallet ska tillhandahålla kopior på anmälningshandlingarna som visar att transporten är godkänd (det är dock avsändaren som godkännandet riktar sig till).

Om anmälningshandlingar saknas så är transportererna av det aktuella avfallet olagliga enligt artikel 2 p.35 (a).

Vi arkiverar alla anmälningsärenden. Kontakta oss om du vill bekräfta uppgifterna eller om verksamhetsutövaren uppger att dokumenten är försvunna eller dylikt. I dessa fall är det bra att ha diarienummer eller anmälningsnumret (t.ex. NO, DE, DK) för den aktuella anmälan.

Se vidare under punkt 28 om transporten är olaglig.

- 24) Enligt artikel 16 i förordningen ska det vid varje enskild transport upprättas ett transportdokument. Avsändaren är skyldig att göra detta.

När avfallet har tagits emot av behandlingsanläggningen ska denna bekräfta detta genom att underteckna transportdokumentet och sända det till berörda myndigheter samt avsändaren.

När avfallet slutligen behandlats ska behandlingsanläggningen bekräfta detta genom att underteckna transportdokumentet och sända det till berörda myndigheter samt avsändaren. Detta ska göras senast ett år från det att avfallet tagits emot. Dokumentet ska sparas i minst tre år.

Detta regleras i artikel 16 i förordningen.

Enligt artikel 20 i förordningen ska dokumenten bevaras i minst tre år räknat från den dag då transporten inleds. Enligt punkt 7.6.6. i bilagan till förordningen om miljöstraffavgifter är miljöstraffavgiften 5 000 kronor om dokumentation och information inte bevarats.

Om transporten är informationspliktig

- 25) Transporter av sådant avfall som inte är anmälningspliktig (och inte förbjudet) är informationspliktig. Se artikel 18 i förordningen. Det innebär att en informationsblankett ska följa med transporten. Blanketten utformas enligt bilaga VII i förordningen.

Mottagaren ska skriva på när denna tar emot avfallet.

Om informationsblankett saknas så är transportererna att se som olagliga enligt artikel 2 p.35 (g).

Se vidare under punkt 28 om transporten är olaglig.

- 26) Den person som organiserar transporten, mottagaren och den anläggning som tar emot avfallet ska spara informationsblanketten under minst tre år enligt artikel 20 i förordningen. Enligt punkt 7.6.6. i bilagan till förordningen om miljöstraffavgifter är miljöstraffavgiften 5 000 kronor om dokumentation och information inte bevarats.
- 27) Det ska finnas ett avtal mellan den som organiserar transporten samt mottagaren. Avtalet ska omfatta en skyldighet för den som organiserar transporten att ta hem avfallet eller återvinna den på annat sätt om transporten är olaglig eller om transporten eller behandlingen inte kan fullföljas som planerat. Skyldigheten omfattar även lagring av avfallet.

Om den som organiserar transporten inte kan göra detta faller ansvaret på mottagaren.

Se artikel 18 i förordningen vad avtalet ska innehålla. Det finns även ett exempel i vår webbvägledning på området.

Om transporten är förbjuden/olaglig

- 28) Om det visar sig att transporten inte är tillåten bör man samla ihop så mycket information som möjligt. Att genomföra avfallstransporter in till Sverige som är förbjudna kan vara straffbart enligt 29 kapitlet Miljöbalken § 4a.

För varje avfallsslag som transporterats olagligt ska verksamhetsutövaren redovisa följande uppgifter:

Dokument som visar när transporter ägt rum och när avfallet mottagits t ex fakturor, transportsedlar etc. Uppgifter om transporterade mängder bör framgå av dokumenten.

Namn och kontaktuppgifter på transportör och avsändare.

Om någon mäklare/handlare varit inblandad.

Uppgifter på om det mottagna avfallet har behandlats eller ej.

Kontakta alltid oss när du upptäcker misstänkta olagliga gränsöverskridande avfallstransporter.

Om mäklare eller handlare anlitas

Dessa frågor ska besvaras av den anläggning man besöker.

- 29) Ta kontaktuppgifter till mäklaren/handlaren.
- 30) Handlaren eller mäklaren ska anmäla sin verksamhet till länsstyrelsen enligt 47 § avfallsförordningen.
- 31) Enligt 53 § avfallsförordningen ska den som lämnar avfall till någon annan kontrollera att den som ska hantera avfallet har gjort den anmälan eller har det tillstånd som krävs för verksamheten.
- 32) Ange mottagare av avfallet samt mottagarland. Se anteckningskravet i 55 § avfallsförordningen. Företaget ska alltså veta var handlaren/mäklaren i sin tur lämnar avfallet för behandling. Enligt 2 kap 2 § miljöbalken bör man kunna ställa kravet att anteckningsskyldigheten även gäller för icke-farligt avfall.

- 33) Typ av behandling avgör om det räknas som återvinning eller bortskaffning. Se bilaga 2 och 3 i avfallsförordningen.
- 34) För att avgöra vilka regler som gäller för avfallet behöver du först veta tre saker, nämligen:
- vilken avfallsbilaga till förordningen listas avfallet i?
 - till vilket land skickas avfallet?
 - hur ska avfallet behandlas?

Se ytterligare information i bilaga 1 till läsanvisningen. Bilagan är ett utdrag ur Naturvårdsverkets webbvägledning på området. Vi reserverar oss för att bilagan kanske inte alltid är den senaste uppdateringen.

Ibland kan det på plats vara svårt att avgöra vilka regler som gäller. Verksamhetsutövaren ska enligt kunskapskravet i andra kapitlet miljöbalken ha kännedom om reglerna. Om olika tolkningar uppstår går det att utreda efter tillsynsbesöket. Vi hjälper gärna till med vägledning. Även om du är osäker på vad som gäller, kan du fylla i checklistan.

Om transporten är anmälningspliktig

- 35) Mäklare och handlare ska ha ett bemyndigande av avfallsproducenten att agera som anmälare för dennes räkning. Se artikel 2 p.15 i förordningen.
- 36) Om transporten är anmälningspliktig är det mäklaren/handlaren som är ansvarig att anmäla transporten om denne har ett bemyndigande att agera som anmälare.

Om anmälan inte gjorts så är transporten olaglig. Företaget som anlitar handlaren/mäklaren är också ansvarig för den olagliga transporten och har bland annat skyldigheter att ta tillbaka avfallet till Sverige enligt artikel 24 och 25 i förordningen.

Om transporten är informationspliktig

Om transporten är informationspliktig behövs inget bemyndigande för mäklare och handlare från avfallsproducenten.

- 37) Enligt artikel 18 i förordningen är det den som organiserar transporten som är skyldig att fylla i bilaga VII. I detta fall är det mäklaren/handlaren som är skyldig att göra det om denna organiserar transporten. Det är i så fall också mäklaren/handlaren som är skyldig att spara och tillhandahålla dokumenten enligt artikel 20.

Verksamheten som anlitar mäklaren/handlaren har alltså inte några krav enligt förordningen att bevara denna dokumentation. Det är dock möjligt att vända sig till mäklaren/handlaren för att kontrollera att informationskravet uppfylls.

Om transporten är förbjuden/olaglig

- 38) Om det visar sig att transporten inte är tillåten bör man samla in så mycket information som möjligt. Att genomföra avfallstransporter som är förbjudna kan vara straffbart enligt 29 kapitlet Miljöbalken § 4a.

För varje avfallsslag som transporterats olagligt ska verksamhetsutövaren redovisa följande uppgifter:

Namn och kontaktuppgifter på mäklaren eller handlaren. Finns dokument som visar när avfallet sålts vidare till eventuell handlare. Uppgifter om transporterade mängder bör framgå av dokumenten. Finns uppgifter på om det mottagna avfallet har behandlats eller ej.

Kontakta alltid Naturvårdsverket när du upptäcker misstänkta olagliga gränsöverskridande avfallstransporter.

Summering av inspektion

Efter inspektion ska du alltid utfärda en inspektionsrapport. Ställer du krav på åtgärder bör dessa uttryckas i form av ett föreläggande eller förbud.

Sen 1 maj 2010 finns straffbestämmelser på området, se Miljöbalken kapitel 29 § 4a. Genom straffbestämmelserna har även försöksbrott nu kriminaliserats.

Vi som jobbar med gränsöverskridande avfallstransporter på Naturvårdsverket:

Agnes Andersson, 010-698 11 83
Ulrika Hagelin, 010-698 14 27

Helge Ziolkowski, 010-698 13 74
Pär Kollberg, 010-698 17 14

Bilaga 1

Bilagan utgörs av ett utdrag ur Naturvårdsverkets webbvägledning för gränsöverskridande avfallstransporter. Vissa hänvisningar till andra dokument i texten finns därför inte med i bilagan. Det fullständiga materialet hittar du på:

www.naturvardsverket.se/inutavfall

Anmälan eller informationsplikt?

Om du vill skicka avfall från Sverige kan du behöva anmäla det hos Naturvårdsverket som måste godkänna din anmälan innan du får skicka iväg avfallet. Även myndigheten i mottagarlandet, det vill säga i det land dit du skickar avfallet, ska godkänna din anmälan. Om du inte behöver anmäla ditt avfall ska du ändå skicka med information om avfallet i en särskild blankett.

Det är du som vill skicka avfallet som ska känna till om du behöver anmäla transporten eller inte. Skickar du anmälningspliktigt avfall utan att ha fått ett godkännande från myndigheterna är det en illegal transport vilket kan ge böter eller fängelse.

Vill du ta in avfall till Sverige gäller samma regler, men då är det företaget i avsändarlandet som ska vända sig till myndigheten i sitt land.

Tre saker avgör om du behöver anmäla din transport eller om du behöver skicka med information om avfallet

Om du behöver anmäla transporten eller skicka med information om avfallet, avgörs i huvudsak av tre saker:

1. Vilken avfallsbilaga (förteckning) listas avfallet i?
2. Till vilket land ska du skicka avfallet?
3. Hur ska avfallet behandlas?

Bilden nedan illustrerar de tre faktorerna:

1. Vilken avfallsbilaga (förteckning) listas avfallet i?

Förordningen 1013/2006 om transport av avfall (se dokument 1 nedan) är din viktigaste utgångspunkt för att avgöra om en anmälan behövs eller inte.

I förordningen finns ett antal förteckningar över avfall i form av olika bilagor, som i den gamla förordningen kallades för den gröna, gula och röda listan. Det gäller för dig att veta i vilken bilaga du hittar ditt avfall eftersom det är en viktig faktor för att avgöra ifall du behöver en anmälan eller inte. Ibland hittar du inte ditt avfall i någon bilaga. Då kallas avfallet för ”not listed”. I varje bilaga hittar du en kod för ditt avfall som kallas för ”baselkod”. Det är viktigt att kunna koden för avfallet.

Vi har ställt samman de olika bilagorna längst ner på sidan eftersom de är svåra att skilja från varandra i den nya förordningen (se dokument 4, 5, 6, 7, 8 och 9).

Exempel 1: Bildskärmar, innehåller katodstrålerör, baselkod: A2010, hittar du i bilaga IV (tidigare gul lista)

Exempel 2: Skrot av järn och stål, baselkod: B1010, hittar du i bilaga III (tidigare grön lista)

2. Till vilket land ska du skicka avfallet?

Landet du vill skicka avfallet till kan vara avgörande för om du behöver anmäla transporten eller inte. Det beror på att olika länder har olika krav.

Du behöver därför veta om mottagarlandet är medlem i EU och ifall landet i sådana fall omfattas av övergångsbestämmelser, eller om landet är med i OECD eller inte. Länkar till listor över vilka länder som är medlemmar i EU och i OECD hittar du längst ner på sidan i dokument 10 och 11.

Om du vill skicka avfall som är s.k. grönlistat avfall (står i bilaga III) för återvinning till ett icke-OECD land finns en särskild förordning för detta. Förordningen heter 1418/2007 och reglerar export till länder som inte är med i EU, EFTA eller OECD. Det finns även en revidering av förordningen som heter 740/2008. Avfallets baselkod bestämmer om avfallet omfattas av förbud, anmälan, informationsplikt och särskilda regler i importlandet. Läs mer i förordningen 1418/2007 samt revisionen 740/2008 längst ner på denna sida (dokument 2 och 3).

Exempel 1: Kina, inte medlem i OECD.

Exempel 2: Polen, medlem i EU, men omfattas av övergångsbestämmelser

3. Hur ska avfallet behandlas?

Om du behöver en anmälan eller inte beror också på hur du planerar att avfallet ska behandlas i landet dit du skickar det. Ska avfallet bortskaffas (till exempel deponeras) eller ska det återvinnas (till exempel metallåtervinnas)? För att kunna veta vilken kod avfallsbehandlingen har så behöver du titta i bilaga I A till förordningen 1013/2006 (eller se dokument 12). Behandlingen av avfallet får antingen en D-kod (står för bortskaffande) eller en R-kod (står för återvinning).

Exempel 1: D1 Deponering på eller under markytan (till exempel på avfallsupplag)

Exempel 2: R4 Återvinning/vidareutnyttjande av metaller eller metallföreningar

Nu kan du ta reda på om du ska anmäla eller informera om transporten av avfall

När du svarat på de tre ovanstående frågorna hittar du information om du behöver göra en anmälan eller fylla i en informationsblankett i följande artiklar i EG-förordningen:

- **Transporter för återvinning och bortskaffande av avfall inom EU**
(artikel 3 i EG-förordningen)
Här kan du läsa om vilka avfallsbilagor som omfattas av anmälan och vilka bilagor som omfattas av informationsplikt, då du behöver skicka med information i en blankett. Här finns också vissa undantag från anmälan upptagna, till exempel vad gäller export för laboratorieanalys (se sammanställning i dokument 13).
- **Transporter för återvinning till tredje land, det vill säga land utanför EU**
(artikel 31-42 i EG-förordningen)
Transporter av avfall för bortskaffande är förbjudet förutom inom EU och till EFTA-länder (Norge, Island, Liechtenstein och Schweiz) då anmälan krävs. För återvinning av avfall gäller andra regler (se dokument 14 nedan). Om mottagarlandet inte är medlem i OECD och du vill skicka avfall i bilaga III och bilaga III A, hittar du de regler som gäller i EG-förordning 1418/2007 samt revision 740/2008 i dokument 2 och 3 längst ner på denna sida. Det kan vara lite krångligt att ta reda på vad som gäller. Har du frågor kan du kontakta oss på Naturvårdsverket för att få hjälp med att veta om anmälan behövs eller inte.
- **Införsel och import av avfall till Sverige för bortskaffande eller återvinning**
(artikel 43-45 i EG-förordningen)
Du hittar en sammanställning i dokument 15 nedan.

- **Artikel 63 om övergångsbestämmelser för vissa EU-länder**

Vissa länder har övergångsregler som innebär att anmälan alltid krävs.

Dessa är: Bulgarien, Lettland, Polen, Rumänien och Slovakien.

Exempel 1: Begagnade bildskärmar som innehåller katodstrålerör får inte skickas till Kina som varken är med i EU eller i OECD (se bilaga V).

Exempel 2: Utförsel av metaller av järn eller stål till Polen är anmälningspliktigt. Polen omfattas av övergångsbestämmelser enligt artikel 63 i förordningen, vilket innebär att avfall som omfattas av bilaga III i förordningen kräver en anmälan.

13. Transporter av avfall för återvinning och bortskaffande inom EU

Inom EU och EFTA-länder som är med i Baselkonventionen krävs enligt artikel 3 i EG-förordningen en anmälan för:

- Allt avfall som avses bortskaffas (till exempel deponi).

Anmälan krävs också för återvinning av avfall som står i:

- Bilaga IV
- Bilaga IVa
- Bilaga III om det har farliga egenskaper, annars se nedan. För att veta vad som avses med farliga egenskaper, se bilaga 14 i ”Anmälan eller informationsplikt?”
- Avfall och blandat avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, bilaga III B, IV eller IV A med undantag för det som anges i bilaga III A kallas för ”not-listed” och är alltid anmälningspliktigt.

Transporter inom EU som omfattas av de allmänna informationskraven

Följande avfall omfattas av de allmänna informationskraven enligt artikel 3 i EG-förordningen:

- Avfall i bilaga III eller III B om det inte har farliga egenskaper och om mängden överstiger 20 kg.
- Avfall i bilaga III eller III B om det inte har farliga egenskaper och om mängden överstiger 20 kg.
- Transporter av avfall som är avsett för laboratorieanalys i syfte att undersöka dess fysikaliska eller kemiska egenskaper och om mängden inte överstiger 25 kg.

14. Transport för återvinning från EU till tredje länder

Observera att all export av avfall för bortscaffande är förbjudet förutom till EFTA-länder (Norge, Schweiz, Liechtenstein, och Island) som är parter i Baselkonventionen enligt artikel 34 i EG-förordningen

Export till länder som omfattas av OECD-beslutet

Följande bilagor omfattas av anmälan om avfallet ska återvinnas enligt artikel 38 i EG-förordningen:

- Bilaga III B
- Bilaga IV
- Bilaga IVa
- Avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, bilaga III B, IV eller IV A. Det här avfallet kallas för "not listed" på engelska, vilket betyder olistat
- Blandat avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, III B, IV eller IV A med undantag för det som anges i bilaga III A
- Blandat avfall som anges i bilaga III A och är avsett för behandling i väntan på återvinning och som avses transporteras vidare till ett icke OECD-land
- Bilaga III om det innehåller farliga egenskaper, annars gäller informationsplikt. För att veta vad som avses med farliga egenskaper, se bilaga 14 i "Anmälan eller informationsplikt?"

Följande bilagor omfattas av det allmänna informationskravet om avfallet ska återvinnas:

- Avfall i bilaga III, om det inte innehåller farliga egenskaper
- Blandningar av två eller flera avfallsslag i bilaga III som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, under förutsättning att sammansättningen av dessa blandningar inte är till hinder för en miljöriktig återvinning av den och att sådana blandningar anges i bilaga III A i enlighet med artikel 58
- Transporter av avfall som är avsett för laboratorieanalys i syfte att undersöka dess fysikaliska eller kemiska egenskaper och som inte överstiger 25 kg.

Export till länder som inte omfattas av OECD-beslutet

Vilket avfall som du får exportera preciseras nedan i enlighet med vad som står i artikel 36 i EG-förordningen. Förenklat kan man säga att inget farligt avfall överhuvudtaget får exporteras i någon form. Det finns ett undantag som tas upp i ovan nämnda förordning i artikel 36 punkt 3. Sverige har i nuläget inte några sådana överenskommelser om undantag.

Det du kan få exportera är avfall som står i bilaga III och i bilaga III A, men det är inte säkert. Avfallet kan omfattas av förbud, anmälan, informationsplikt och även av särskilda regler i importlandet. Läs mer i förordningen 1418/2007 som du hittar längst ner på sidan ”Anmälan eller informationsplikt?”

Export från gemenskapen av följande avfallslag avsett för återvinning i länder som inte omfattas av OECD-beslutet är förbjuden:

- Avfall som klassificeras som farligt i bilaga V
- Avfall som omfattas av del 3 i bilaga V
- Farligt avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga V
- Blandningar av farligt avfall och blandningar av farligt avfall och icke-farligt avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga V
- Avfall som mottagarlandet har anmält som farligt enligt artikel 3 i Baselkonventionen
- Avfall vars import mottagarlandet har förbjudit
- Avfall som den behöriga avsändarmyndigheten har anledning att tro inte kommer att hanteras på ett miljöriktigt sätt enligt artikel 49 i EG-förordningen

För det avfall som inte omfattas av förbudet ovan, till exempel avfall som står i bilaga III och i bilaga III A kan mottagarlandet ha beslutat om:

- Förbud
- Anmälan
- ingen kontroll (då omfattas avfallet av den allmänna informationsplikten och bilaga VII)
- särskilda regler i mottagarlandet (avfallet omfattas av den allmänna informationsplikten eller anmälan)

Läs vad som gäller i förordning 1418/2007 och 740/2008 som du hittar längst ner på sidan ”Anmälan eller informationsplikt?”.

15. Transporter av avfall för återvinning och bortskaffande till Sverige

Det är förbjudet att importera avfall för bortskaffande utom från:

- de länder som är parter i Baselkonventionen
- de länder som slutit särskilda avtal med Sverige eller EU
- andra områden i kris- eller krigstillstånd

Det är förbjudet att importera avfall för återvinning utom från:

- de länder som omfattas av OECD-beslutet
- de länder som är parter i Baselkonventionen
- de länder som slutit särskilda avtal med Sverige eller EU
- andra områden som är i kris- eller krigstillstånd

För närvarande har Sverige inga särskilda avtal om import av avfall med särskilda länder som inte är medlemmar i OECD. Du kan läsa mer om reglerna för import i artikel 43-45 i EG-förordningen